

[Sonja Albrink]

til, hvorhen den tekniske og videnskabelige udvikling kan føre os. Vi må på forskellig måde begrænse og regulere brugen af denne nye teknologi på de områder, som har med livets opståen og den menneskelige arvemasse at gøre.

Indenrigsministeren m.fl. har afholdt et orienteringsmøde på rigshospitalet for kort tid siden netop om dette emne og om, hvilke problemer der kunne opstå. Indenrigsministeren har nedsat et udvalg, som skal kortlægge, hvor der ud fra etiske synspunkter er særlige problemer inden for gensplejsning, ægtransplantation m.v. Når udvalget er færdigt med sine undersøgelser, ser jeg frem til den redegørelse, som indenrigsministeren vil give tinget.

Jeg mener, det er nødvendigt, at der politisk bliver taget stilling til disse ting, men det er også nødvendigt, at vi har et egnet arbejdsgrundlag. Overlede indgreb eller indgreb på fagligt utilstrækkeligt grundlag vil kun skabe unødigt uro og ikke bidrage til en saglig og grundig gennemgang af disse områder.

Jeg vil slutte med en udtalelse af professor Povl Riis, som siger, at alt, der kan misbruges, ikke nødvendigvis bør forbydes, og at ikke alt, der kan gøres, nødvendigvis bør gøres.

Centrum-demokraterne håber på en positiv og meget hurtig sagsbehandling i det af indenrigsministeren nedsatte udvalg.

Arentoft (FP):

Man kan ikke andet end være imponeret af, at VS har kunnet fremsætte dette forslag med så lille en folketingsgruppe. Det må være nogle specialister ude i landet, der har kunnet lave dette. Alene henvisningen med 43 noter viser, at det virkelig er fagfolk, der har haft med disse ting at gøre.

Det berører et meget, meget følsomt etisk område. Jeg taler faktisk ikke engang på min folketingsgruppes vegne, for vi har besluttet, at dette absolut ikke er et forslag, der skal ind under gruppedisciplin. Det må være, som det var, da man i sin tid vedtog abortloven. Det er sandelig et område, hvor det enkelte folketingsmedlem helt personligt må træffe sin egen afgørelse.

Jeg synes, det er godt, at man har taget dette emne op, og jeg synes også, det er godt,

at man har dette udvalg arbejdende. Derfor tror jeg ikke, man skal stræbe efter at få dette forslag vedtaget i denne samling, men at man skal afvente dette udvalgs arbejde og kæde det sammen med de mange ting, der er lagt frem i dette forslag.

Man skriver i bemærkningerne bl.a.:

»Almindelige abortbeslutninger vedrører uønsket graviditet, mens en beslutning på grundlag af fosterdiagnostik vedrører en ønsket graviditet.«

Nu har man altså indført abortloven – det synes jeg personlig er godt – men vi ser netop i disse dage en debat om, hvorvidt man kan hjælpe svært handicappede ved at tage dele fra fostres hjerner ud og indoperere dem. Alene dette er så etisk følsomt, at det straks sætter en debat i gang. Min første reaktion, efter at jeg havde set på forsiden af Berlingske Tidende i går, at en kvinde tilbød sit foster til videnskabelig brug, var, at det er ganske forfærdeligt, idet der så begynder at komme penge ind i det. Derfor er det også noget, som man ikke sådan umiddelbart kan tage stilling til.

I den anden del af det, jeg nævnte fra bemærkningerne, om den ønskede graviditet, taler man om mongolbørn. Her spørger man: er mongolbørn en ulykke i sig selv, eller er de en ulykke for sig selv og familien, fordi samfundet behandler dem så elendigt? Det sidste kan jeg nu ikke være helt enig i – jeg vil indrømme, at mange mongolbørn bliver anbragt på institution, men der er også forældre, der beholder et mongolbarn hjemme. Jeg ved i al fald om et tilfælde i Århus. Det har virkelig været en belastning for en familie, og man ved da også, at hver gang der bliver født et barn, er det altid spændende at få at vide, om det er en dreng eller en pige, men svaret er altid, at det er et velskabt barn, og det er det, det drejer sig om.

Hele spørgsmålet om genmanipulation, som der i bemærkningerne står ikke foregår i landet i øjeblikket, er vel næsten noget af det uhyggeligste af det, der er trukket frem her. Hvis man, om jeg så må sige, ved genmanipulation kan fremstille en eliterace, er vi inde på noget af det mest uhyggelige, som overhovedet tænkes kan. Der kunne siges mangt og meget om det, men det korte af det lange er, at det er godt, at man får en debat i gang. Jeg mener som sagt, at det ikke er en sag, hvor der skal være tale om nogen form